

Ved denne Lov faar Loven af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde, der efter den oprindelige Bestemmelse skulde ophøre at gælde 1. April 1940, forlænget Gyldighed indtil 1. April 1941.

I Bemærkningerne motiveres Forlængelsen af Lovens Værdighed med, at Forbudet mod Overarbejde blev sat ind som et — omend i sig selv begrænset — Middel til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, og at den nuværende Situation ikke giver Anledning til at opgive noget Middel i saa Henseende. Det tilføjes i Motiverne, at Loven i høj Grad har bygget paa Ønskeligheden af, at Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne ved Afslutning af Overenskomster om Udførelsen af Overarbejde, Afspadsering af udført Overarbejde m. v. forhandle sig til Rette om de under Loven hørende Forhold, og at det er Ministeriets Indtryk, at det ved det navnlig af Hovedorganisationerne udførte Arbejde ogsaa er lykkedes paa næsten alle Omraader af Betydning at tilvejebringe et rimeligt overenskomstmæssigt Grundlag for Lovens Gennemførelse med stadig Hensyntagen til de forskellige Fags og Industriers særlige Forhold.

Et Hovedspørgsmaal under Forhandlingen paa Rigsdagen var, om Loven kan siges at have *modvirket Arbejdsløsheden eller ej*. Medens Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre hævdede, at Arbejdet var blevet fordelt paa flere Hænder, og at flere var kommet i Arbejde, tog Venstres Ordfører paa det bestemteste Afstand fra den Opfattelse, at der blev mere Arbejde ved, at man gennem en Tvangslovgivning søgte at dele det ud i flere Bidder, og den konservative Ordfører nærede ikke Tvivl om, at Loven har virket skadeligt ved at forringe Arbejdsmulighederne og skabe Arbejdsløshed. Ogsaa fra nationalsocialistisk Side betragtede man Loven som skadelig og hemmende for Erhvervslivet.

Folketingets Udvalg udbad sig forskellige Oplysninger til Bedømmelse af Spørgsmaalet, idet man bl. a. spurgte, om Loven har medført Fremgang i de samlede Antal Arbejdstimer og i de normale Antal Arbejdstimer, og om den eventuelle Fremgang var større eller mindre end Tilbagegangen i Overtimernes Antal. I sit Svar udtalte Ministeriet bl. a.: »Eksakt Materiale til Bedømmelse af Overarbejdslovens Virkninger foreligger ikke og kunde meget vanskeligt fremskaffes allerede af den Grund, at talmæssige Oplysninger om Arbejdsforholdene kun foreligger for organiserede Virksomheder, der kun udgør en mindre Del af det Omraade, Loven omfatter, hvortil kommer, at en sikker Beregning af Lovens Virk-